

6) וְיָלַד הַמַּלְאָכִים (ב) שָׁמַח
7) נָדַח כַּבֵּד (א) וְכִבְדוּת מִי:
(ד) וְנִסְפָּחָה סִפְיָהּ
(ה) לְקַמְלָן כֹּהֵל (ו) וְנִסְפָּחָה
סִפְיָהּ עִשָׂה (ז) וְיָלַד הַמַּלְאָכִים
(ח) וְיָלַד מִי (ט) וְיָרְקָה
(י) וְנִסְפָּחָה (יא) וְנִסְפָּחָה עַם
(יב) וְנִסְפָּחָה עַל פְּנֵי עַם
שָׁמַח כְּנֻת שׁוֹחַ וְכֵן לִינֵי
עַם כְּנֻתֵם אֲבָל גַּי' וְעַד
עַם שְׂבִיעוּת כְּנֻת שְׁנַע,
(ל) וְעַם אֵלֵי זִמְרָה

תורה אור השלם

1. לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשול
וְיָרְאֵת מֵאֲלֹהֵיךָ אֲנִי
יְהוָה: דברים ו' כו

הגהות הב"ח

6) רש"י ד"ה אלפני
מפקדין וכו' ממשלה הוא
דני נח: (ב) ד"ה אלפני
וכו' דמקטרי אל:
(ג) תוס' ד"ה חובלה:
כ"ד ע"ן ד"ה חסות
במכתב ניה דף ס"ב ע"א
ד"ה כל שאין לו עיקר:

לענין רש"י

גלג"ט. בלוטוס.
קמפרייזיא.
קומפרייזיא. משהת.

מורסר רש"י

כל שיש לו עיקר. שזע
שמתנו מי' ונה' סב'
שנשרש באלף. ולפי דעמי
מוריסא דנרסין כנס'
ע"י דבר שאין לו שורש
הוא ולא כמו שמפסיק
אותו פינא' שבת ז'.
אלפני דלפני לא
מפקדין. כלומר לכלי
האי לא מיטיקן (לקטו
כ"א.)

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה י"ד.

א (מ"י) פ"ז מ"ג
שטה ויגל ה' יג':
ב כ טו ט"ע י"ד י"ט
ק"ג ט"ע פ: 6

רכינו הננאל

כוכבים. לבונה פירוש
לבונה זכה אסור למכור
לעובדי כוכבים מפני
שמקטריין לעבודת
כוכבים: **הנא** מכולן
מוכרין לתן חבילה פי'
לסחורה וכמה היא חבילה
פירש ר' יהודה בן
ביתאי אין חבילה פחותה
משלש מנין. ומקשי'
דילמא אויל היא תגרא
דבן שלש מנין ומזבין
לאחרני ומקטרי ופקדי'
כי מקטריין משום ולפני
עור לא תתן מכשול דלא
דלמיון להגור דמקטרי
אבל לפני דלפני לא
מפקדין: ותרגול לבן.
אוקמנא בזמן שאומר
העובד כוכבים מי מוכר
לי תרגול לבן אבל אם
אמר לבנים או שחורים
בכלל ואפי' (ו) אמר
תרגול לבן זה מוכרין
לו. תניא נמי הכי אמר
ר' יהודה בזמן שאמר
לו תרגול לבן אבל
אמר זה וזה מותר ואפי'
אמר תרגול לבן זה.
ואם יש לו חולה בתוך
ביתו מותר. ועובד כוכבים
שעשה משהת לבנו מותר.
ומי שרי והתניא עובד
כוכבים שעשה משהת
לבנו אותו היום ואותו
האיש אסור ופקדי' ר'
נחמן בריה רב משרשיא
בטוויג. ומקשי' מהתני'
דתנן ושאר כל הדברים
סתמן מותר ופירושן אסור

א) פי' רכינו הוא פסיוס ר"י
ב) תוס' ד"ה כגון ומיהו זה
לר"י אכל תיק אסור וי"ע:

תורניתא (ט) פ"ה מין ארו כדלמרי' זר"ה (כג) וס' צעשרה
מיני ארוס שטה תורניתא וקשיא דנסמוך פריך
מהיא וכל שאין לו עיקר ופי"ה שאין לו עיקר מתקיים שאלך כימא
הגשמים ואי תורניתא ארו הוא הא יש לו עיקר מתקיים ועוד קשיא
לפירושו הרי תבואה דלפני לה עיקר כימא
הגשמים ויש לה שביעת ועוד קשיא
אי תורניתא אילן הוא תורניתא הוא
ללא מוזנין הא שאר אילנות מוזניין
והא תנן (לקמן י"ט): אין מוכרין להם
במחזור לקרקע דהכי דייק לקמן גבי
דקל טב לכך פ"ת דמרי גוונא תורניתא
נינהו והיא דהכא הוא מין אדמה ענין
כבריתא פי' גפירת שאין לה עיקר שורש
דקרקע לא כימות החמה ולא כימות
הגשמים אבל תבואה יש לה עיקר כימות
החמה ומשום הכי פריך עלה מהיא
דשביעת וכה"ג פריך בשבת פסק
ר"ע (דף ס). גבי כבריתא וגם רש"י
פירש שם כן שתורניתא דהכא ענין
לכאורה
בנות שוח. לכוונה
משמע דפירי גרוע הוא מלחוספו
עליהם אבל מעיקרא לא הוא נהגו זהו
שביעת וכן משמע ברש מס' דמאי
(פ"ה) ללא נחשדו עליהם עמי הארץ
דמנן הקלין שצמאי השימין והרימין
ועוזרין וזנות שוח וקשיא דכפ"ק
דשבוטות (דף י"ג) וס' ד"ה כננות) אמר
גבי מותרות קין למזבח כננות (י) שבע
לאדם שאולין אותם כננות סעודה
אלמא תשבוט נינהו וזנות שבע הם
זנות שוח כדאיתא בצדקא רבה
(פ"י) תלנים שאלך אדם הראשון
איכא דקרו להו זנות שוח לפי שגרמו
שוח לאדם ואיכא דקרו להו זנות לשבע
שגרמו שבע אצילות לאדם וצפרק ד'
נדריס (נדריס דף כו). נמי גבי הנודר
מן הכללה והיו זה זנות שבע
ואמר אילו הייתי יודע שזנות שבע
תבואה הייתי אומר תלנים שחורות
ולזנות אסורות וזנות שבע מותרות
מכל הני משמע דזנות שבע חשודים
י"ל דודאי זנות שוח פרי חשוד הוא
ומה שלא נחשדו עמי הארץ עליהם
היינו מפני שיש מהם הרבה והוא
מין פרי הגדל ציעירם כמו עוזרין
דחשיב דהדייהו גבי קליס שצמאי
לפי שמצוי להם מן ההפקר לא נחשדו
שלא לעשר הגדל סביב גתויהם
וסביב פדקוטיהו ולא מפני שהוא
גרוע ולגבי שביעת מעיקרא סבור
פיון שאין נגמרים בשנה שנתונים זה
כדלמריין (ר"ה דף טו): זנות שוח
שביעת שלהן שטה לפי ששעות
לשש שנים היו סברי דלא שייך למיזל

מאי איצטרובלין תורניתא ורמינהו הוסיפו
עליהן אלכסין ואיצטרובלין מוכססין ובנות
שוח ואי סלקא דעתך איצטרובלין תורניתא
תורניתא מי איתא בשביעית (ו) (והתנן) (ז) איה
הכלל כל שיש לו עיקר יש לו שביעית וכל
שאין לו עיקר אין לו שביעית אלא אמר רב
ספרא פירי דארזא וכן כי אתא רבין א"ר
אלעזר פירי דארזא: בנות שוח: (י) אמר
רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן תאיני
חיוראתא: ופטוטרות: אמר רבה בר בר
חנה אמר רבי יוחנן בפטוטרותיהו שנו:
לבונה: אמר רבי יצחק אמר ר"ש בן לקיש
לבונה זכה תנא (י) ומכולן מוכרין לתן חבילה
וכמה חבילה פירש ר' יהודה בן בתירא
אין חבילה פחותה משלשה מנין וליחוש
דלמא אויל ומזבין לאחרני ומקטרי (י) אמר
אביי אלפני מפקדין אלפני דלפני לא
מפקדין: ותרגול לבן: א"ר יונה א"ר יורא
אמר רב זביד ואיכא דמתני אמר ר' יונה
אמר ר' יורא תרגול למי מותר למכור לו
תרגול לבן תרגול לבן למי אסור למכור
לו תרגול לבן תנן רבי יהודה אומר מוכר
הוא לו תרגול לבן בין התרגולין הכי דמי
אילימא דקאמר תרגול לבן למי תרגול
לבן למי אפילו בין התרגולין נמי לא אלא
לאו דקא אמר תרגול למי תרגול למי
ואפילו הכי לרבי יהודה בין התרגולין אין
בפני עצמו לא ולת"ק אפילו בין התרגולין
נמי לא אמר רב נחמן בר יצחק הכא במאי
עסקינן כגון דאמר זה וזה תניא נמי הכי
"אמר ר' יהודה אימתי בזמן שאמר תרגול
זה לבן אבל אם אמר זה וזה מותר ואפילו
אמר תרגול זה עובד כוכבים שעשה
משהת לבנו או שהיה לו חולה בתוך
ביתו מותר (ו) (והתניא) (ז) עובד כוכבים
שעשה משהת לבנו אינו אסור אלא אותו
היום ואותו האיש בלבד אותו היום ואותו
האיש מיהא אסור אמר רב יצחק בר רב
משרשיא בטוויג תנן ושאר כל הדברים
סתמן מותר ופירושן אסור מאי סתמן
ומאי פירושן אילימא סתמא דקאמר חימי
חוורתא פירושן דקאמר לעבודת כוכבים
לא

זהו לא בתר חנטה ולא בתר לקיטה ולכסף הלכו זו אחר חנטה
וזהו דין שביעית שלו בשנה שיה של שמתה אכן קשיא דהכא קא
מפרש תלמודא זנות שוח תלמי חורתא וכן צפרק כיצד מצדדין
(בכמות דף מ): וצפ' ארבעה נדריס שהצמאי משמע דלויס לא תלנים
שחורות ולא תלנים לזנות וי"ל דג' מיני תלנים הם שחורות ולזנות
הם סתם תלנים וזנות שוח ומאוחס זנות שוח יש מהם רעות ויש
מהם זבות וזרעות מיירי הכא וצמכת דמאי ולכן קורא אותם
זנות שוח שתולה הקלקלה במקולקל אע"פ שמהם לא אכל אדם כי
אם מן הטובות והם אותם זנות שבע דמייירי זהו בשבוטות וצנדריס
כי מסתמא אדם הראשון מן הטובות אכל ור"ת היה מפרש דגרס הכא גבי שביעית מוכססין זנות שוח ולא גרס זנות שוח והוא מין זנות
שוח ולא זנות שוח ממש ואותו פרי הוא גרוע ומצוי רחיה מפ"ק דבטורות (דף ט. וס') דלמריין הסם הארץ והדוב והנמר והצדלם
עיבודן ג' שנים ונגדן צאילין זנות שוח נחש ז' שנים ולאוחס רשע לא מנינו חצר וי"א מוכססין זנות שוח ופירש"י שם שהוא מין זנות
שוח ולא זנות שוח ממש: פ"ד' דארזא. פ"ה גלונין והוא מאלל חזיריס ורש"י שם רש"י פירש פירות אילן שקורין פיון ויש זו
גרעיין ואינו רחוי לחבילה ויחא כי גס צמ"י תורניתא פיון וס' מדבר בגוף הארץ וכאן בפירות והאי
דקאמר צ"ב (דף פ: וס' ד"ה מה) ארו אינו עושה פירות ודאי אותו ששמו ארו אינו עושה פירות וזה שמו שטה:
בגון דאמר זה וזה. פרש"י שאמר תרגול לבן ושחור למי ור"י אומר דמייירי כגון שיש ציד הישראל הרבה תרגוליס לזנים ושחורים
וקאמר זה וזה והכי משמע בסמוך דקא אמר אימתי בזמן שאמר תרגול זה לבן משמע דקמיה קאי ורש"י פירש דזה לאו דוקא:
ויהו

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

טו.

עין משפט
נר מצוה

סא א מיי פ"ב מהל
שנת ה'ל' ז'
סו ב מיי פ"ט מהל
תרומות ה'ל' ז' (טו"ד)
מ"י (ש"ל):
סז ג מיי פ"ב מהל סת
הגב ג סתג ל'אין סת
טו"ע ע"ד י"ד קנה סתף
ד:

(א) [ע' מות] לקמן כ"ד ד"ה
ורמיהו: (ב) [לקמן כ"ג]:
(ג) [שנת קנ"ג] מתי רש"י
דהא נראה דליג' ליה.
רש"י: (ד) [לקמן כ"ה]
[פסחים ו' א.] (ה) [תרי"ג]
פ"ה מ"ט וינחה מו: (ו)
(ז) [ויקרא י"ז א.] [סנהדרין
מ"א.] (ח) [שנת קנ"ג.] (ט) [ממיל
ג"ל רש"י].

תורה אור השלם
1. ולא תביא תועבה אל
ביתך והיית חרם במהו
שקץ השקצו ותעב
תתעבבו כי חרם הוא:
דברים י כ ז

גליון הש"ס
תוס' ד"ה ושפחה וכו'
הדמיה פ"ה ע"ן משנת
הריב"ש ס"י כ"ד:

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה אומר וכו'
למרום כהן בפרק השואל:

הגהות מהר"ב
רנשבורג
[א] תוס' ד"ה אומר
לפסח"ה וכו' ומשני א'
אמר ל"ה אכל מלת אכל
ממק:

מוסף רש"י
שלא תעקר. נעשית
עקרה. הלך לא נכפ לה.
אכל ארזין לא חיש
כשעומדת בפניך: [קמ"ו]
(ב.) המהר"ב אומר
בהמתו. מנהיג ממון
טעונה קרוי ממחר (שבת
קנ"ג). לא לבית דירה
קמ"ו. לא לבית המדרש
המירו. אלא לבית המדרש
בביתו ונע"ס א"י אומר
הוא כה (פסחים ו' א.).

ור"א אומר אף במקום שאסרו לייחד. כדקתני כההוא דאין מעמידין
המירו למכור דיחוד בכל מקום אסור משום מכשול דרביעה ולא
במנהגא תליא מילתא אכל במריה ליכא לתימאש לרביעה דעובד
כוכבים חס על בהמתו מלרביעה מאחר שקאפה שזל מתקר

ור"א אומר אף במקום שאסרו לייחד מותר
למכור מאי טעמא עובד כוכבים חס על
בהמתו שלא תעקר ואף ר"ב הדר ביה דאמר
רב תחליפא א"ר שילא בר אבימי משמיה
דרב עובד כוכבים חס על בהמתו שלא
תעקר: ובכל מקום אין מוכרין בהמה גסה
כו': מ"ט נהי דלרביעה לא חיישינן מעביד
ביה מלאכה חיישינן וניעביד כיון דזבנה
קנייה גזירה משום שאלה ומשום שכירות
שאלה קנייה ואגרא קנייה אלא אמר רמי בריה
דר' יבא גזירה משום נסיוני דזמנין דזבנה
לה ניהליה סמוך לשקיע' החמה דמעלי שבתא
וא"ל תא נסיה ניהליה ושמעה ליה לקליה
ואולא מחמתיה וניהא ליה דתיוול והוה ליה
מחמר אחר בהמתו בשבת והמחמר אחר
בהמתו בשבת חייב חטאת מתקיף לה רב
שישא בריה דרב אידי ושכירות מי קניא
והתנן ז' אף במקום שאמרו להשכיר לא לבית
דירה אמרו מפני שמכנים לתוכו עבודת
כוכבים ואי ס"ד שכירות קניא האי כי קא
מעיל לבית' קא מעיל שאני עבודת כוכבים
דחמייה דכתיב ו'לא תביא תועבה אל ביתך
מתקיף לה רב יצחק ברי' דרב משרשיא
ושכירות מי קניא והא תנן ה"ב ישראל ששכר
פרה מכהן יאכילנה כרשיני תרומה וכהן
ששכר פרה מישראל אע"פ שמונותיה עליו
לא יאכילנה כרשיני תרומה ואי ס"ד שכירות
קניא אמאי לא יאכילנה פרה דידיה היא אלא
ש"מ שכירות לא קניא והשתא דאמרת שכירות
לא קניא גזירה משום שכירות וגזירה משום
שאלה וגזירה משום נסיוני רב אדא ישרא
לזבני חמרא אידא דספסירא אי משום נסיוני
הא לא ידעה לקליה דאולא מחמתיה ואי
משום שאלה ושכירות כיון דלא דידיה היא לא
מושיל ולא מוגר ועוד משום דלא נוגלי ביה
מומא רב הונא זבין ההיא פרה לעובד
כוכבים אמר ליה רב חסדא מ"ט עבד
מר הכי אמר ליה אימור לשחייה זבנה
ומנא

דפרה החורשת כשצניית וצ"ק דלפסחים (דף ז' ט.) שמי פרות
היו חורשות כהן המשחה וכן (ב"מ פ. ה.) השוכר פרה לתרוש כהן (א)
השואל פרה כי השורים היו נוגחים כדלמרי' (ב"ק מו.) שור שנגמ
ואע"ג דלמרי' שורים רובא לרדיא זבני צ"פ המוכר פירות (ב"ב כ"ג):
ש"מ אינם רואים למלאכה כמו פרות לכך נראה לר"ת דבין פרות צין
שורים אמר דלשחייה זבניהו ומתני' דקתני בהמה גסה היינו בהמה
טמאה עכ"ל ועגלים נקט דוקא דלמלאכה קבעי להו דלילו דלשחייה
לא היה טורח לקנותם ונגדלים וסייחים נמי לרבותא נקט דאע"ג
השתא לא חזו למלאכה אסור למכרם וקשה על פירוש ר"ת דלקמן
(דף טו.) כי צעי שור של פטם מהו משמע הא שאר שורים אסרי
ואורי' צעור שאר שורים מותרים אכל התלמוד מסופק כי אולי
יש להחמיר צעור פטם משום דמי משהי ליה עבד למלאכה על דא
מתין וא"כ ראו' הוא למלאכה יותר משאורים ור"ת פירש שור
פטם לאו פטם עדיין הוא אלא עומד להתפטם ולכן הוא שואל כי
שמא יש לאסור צו יותר משאר שורים דלמשהי ליה לפטמו מימלין

ושמעה א"ר שילא וואלא בחמתיה. ור"ת ל"ל טעמא דמחמר תיפוק
ליה משום צניית בהמתו לחוד ואורי' דמשום צניית
בהמתו לחוד לא הוי אסרינן מכירה דלית ביה אסור כי חס לפי
שעה משום נסיוני דאין או שפירות שאלה או שכירות משום צניית

בהמתו משום דעושה כל השבת אכל
משום נסיוני דאין צו אסור אלא לפי
שעה לא אסרי' אי לאו קעמא דמחמר
דחמיר טפי: ישראל ששכר פרה
מכהן יאכילנה כרשיני תרומה. נראה
לר"י דמיימי צאין מוונתיה על ישראל
אלא על כהן מדלא קתני אע"פ
שמונותיה עליו דקתני כפיפא ועוד
דאם היו על ישראל אדרייק מסיפא
דשכירות לא קניא לידוק מרישא וימא
נמי שיכול להאכילה כרשיני תרומה
כיון שמונותיה על הכהן ואין כאן חשש:
והשתא דאמרת שכירות א"א
קניא. הלא מסקינן דשכירות לא קניא
וקשה דצפרא הובז (ב"מ דף טו.) וס'
ד"ה והאי מסיק דשכירות יש לה
אונאה מדמכרזי וכי ממכרו ממכר
לעמיתך ולא כמיז וכי ממכרו ממכר
לעולם אלמא ממכר קרינן ליה וי"ל
דמאי דממכר קרינא ליה לפי שעה
היינו דוקא לגבי אונאה דכתיב ממכר
מיותר מיהו צבאר תקומות אמרינן
דשכירות הוא דלא קניא:

שרא ציה צמיובן אידא דספסירא.
תימה אמאי לא אסרינן
משום דכשירואו צניית העובד כוכבים
יסביו העגלים עממן מכרוהו ויהו
ואמי' למשיר צנעלים מידי דהוה
לשורה לרבען דפרשי' צממני' וי"ל
דספסירא קלא אית ליה והר"ד שמעי'
וגמא כמחמר בשבת
ואסור. ומקשי' ושכירות
מי קניא והתנן אף במקום
שאמרו להשכיר לא לבית
דירה אמרו מפני שמכנים
עבודת כוכבים לתוכה ואי
ס"ד שכירות קנייה עובד
כוכבים כי קא מעיל
בביתיה קא מעיל. ותוב
תנן כהן ששכר פרה
ומישראל אצ"פ שחיבי
במונותיה לא יאכילנה
כרשיני תרומה ואי ס"ד
קנייה אמאי לא יאכילנה
כרשיני תרומה פרה דידיה
היא ונדהה הא סברא
דשכירות קנייה ואמרינן
השתא דאמרת שכירות
לא קנייה גזירה מביה
אטו שאלה אטו שכירות
אטו נסיוני: רב אחא
שרא לזבני חמרא אב
ספסירא. אמר מאי אכא
למיחז אי משום נסיוני
הא לא ידעה ליה לקליה
דאולא מחמתיה אי משום
שאלה ושכירות ספסירא
כיון דלפי א' שעתיה
היא מוכן לא מושיל
ולא מוגר ועוד משום
דלא נגלי מוהי דבהמה:
ויישל' עבד ומכר
קונטין אותו כשם שקונטין
להלכה כך קונטין למנהג.
חד בר וש זבן גמלא. אתא
עובדא קמי ריש לקיש
וקנטיה ב' בדי פלא בגין
דחורין גמלא. אמר ר' בון
לפרסר קנס והוון צווחין
לבריה ברא דמסרסר
לארמאי: רב הונא זבן
פרה לעובד כוכבים א"ל
רב חסדא מאי [נשמא]
עבד מר הכי אמר ליה
אימור לשחייה קניא

רבינו חננאל

ופרקי' כיון דבניה לא
רבעה דאמרי משמיה דרב
עובד כוכבים חס על
בהמתו (שלא) תיעקר
ואינו רובעה: פ"ב ובכ"ט
אין מוכרין כל בהמה
גסה. מאי טעמא נהי
דלרביעה לא חיישי' עבדי
בה מלאכה בשבת והתורה
אמרה למען ינוח שורך
וגוי ואמרינן מביי לא
אוהר רחמנא הנהא אלא
בבהמתו של ישראל אבל
עובד כוכבים כיון דבניה
אונאה בהמת עובד כוכבים
היא ליעבד בה. מאי
דבעי ודחי' גזרי מביה
אטו שכירות ואטו שאלה
דבהמה ישראל היא.
ומקשי' שכירות ושאלה
ומי כל ימי שכירותה
וכי ימי שאליתה כמכרה
היא וקנאה עובד כוכבים
אלא גזירה משום נסיוני
פ"י מביה לו על מנת
שינאה אותה ואם לא
חישר בעיניו יחיונה לו
חיישי' דלמא אחי במעלי
שבחא סמוך לשקיעת
החמה וא"ל עובד כוכבים
לישראל תא נסיה ושמעה
לקליה ואולא מחמתיה
וגמא כמחמר בשבת
ואסור. ומקשי' ושכירות
מי קניא והתנן אף במקום
שאמרו להשכיר לא לבית
דירה אמרו מפני שמכנים
עבודת כוכבים לתוכה ואי
ס"ד שכירות קנייה עובד
כוכבים כי קא מעיל
בביתיה קא מעיל. ותוב
תנן כהן ששכר פרה
ומישראל אצ"פ שחיבי
במונותיה לא יאכילנה
כרשיני תרומה ואי ס"ד
קנייה אמאי לא יאכילנה
כרשיני תרומה פרה דידיה
היא ונדהה הא סברא
דשכירות קנייה ואמרינן
השתא דאמרת שכירות
לא קנייה גזירה מביה
אטו שאלה אטו שכירות
אטו נסיוני: רב אחא
שרא לזבני חמרא אב
ספסירא. אמר מאי אכא
למיחז אי משום נסיוני
הא לא ידעה ליה לקליה
דאולא מחמתיה אי משום
שאלה ושכירות ספסירא
כיון דלפי א' שעתיה
היא מוכן לא מושיל
ולא מוגר ועוד משום
דלא נגלי מוהי דבהמה:
ויישל' עבד ומכר
קונטין אותו כשם שקונטין
להלכה כך קונטין למנהג.
חד בר וש זבן גמלא. אתא
עובדא קמי ריש לקיש
וקנטיה ב' בדי פלא בגין
דחורין גמלא. אמר ר' בון
לפרסר קנס והוון צווחין
לבריה ברא דמסרסר
לארמאי: רב הונא זבן
פרה לעובד כוכבים א"ל
רב חסדא מאי [נשמא]
עבד מר הכי אמר ליה
אימור לשחייה קניא

רבינו חננאל

(א) כיה ירי הירק והוא ש'
ו"ל ע"ש.
ג) מיושגלי בפסחים פ"ד
הני' דקניסה כפיפאל וכן ל"ל
גם כאן.